

RECHTSPRAAK

X c.s./Condor Capital B.V.

Uitleg sociaal plan conform cao-norm. Garantstelling ziet niet op werknemers die na reorganisatie zijn achtergebleven

Condor is enig aandeelhouder en bestuurder van Ossfloor Tapijtfabrieken B.V. (hierna: Ossfloor). Ossfloor heeft zich in 2010 genoodzaakt gezien te reorganiseren en heeft met FNV op 20 mei 2010 een sociaal plan gesloten. Artikel 1.2 van het sociaal plan bepaalt het volgende: 'Dit sociaal plan is uitsluitend van toepassing op het personeel dat op datum van inwerkingtreding van dit sociaal plan voor onbepaalde tijd in dienst is van werkgever en die tengevolge van de onder 1.1 genoemde reorganisatie boventallig is verklaard (...)' Het sociaal plan is van kracht tot 31 december 2015. In het sociaal plan is een vergoeding conform de oude kantonrechtersformule opgenomen met $C=0,5$. Het sociaal plan is ook ondertekend door een van de directeuren van Condor. Condor stelt zich garant voor de uitvoering van het sociaal plan, indien er binnen de looptijd van het sociaal plan zich een faillissement voordoet danwel Condor besluit om Ossfloor binnen de looptijd van het sociaal plan te sluiten. Op 24 mei 2011 is Ossfloor failliet verklaard. De curator heeft de 39 werknemers die nog in dienst waren van Ossfloor ontslag aangezegd. De ontslagen werknemers en FNV (hierna: X c.s.) stellen zich thans op het standpunt dat het sociaal plan uit 2010 ook geldt voor de werknemers die na de reorganisatie bij Ossfloor in dienst zijn gebleven (de zogenoemde achterblijvers) en in mei 2011 door de curator zijn ontslagen en dat Condor zich voor de nakoming van het sociaal plan garant heeft gesteld. FNV vordert schadevergoeding ex artikel 15 WCAO. Condor stelt dat zij zich niet ook garant heeft gesteld voor de achterblijvers. Zij stelt dat het sociaal plan uitsluitend van toepassing is op de werknemers die in verband met de reorganisatie in 2010 zijn ontslagen.

De rechtbank oordeelt als volgt. Nu de rechtspositie van derden (de werknemers en Condor worden als derden beschouwd) in het geding is, dient volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad de uitleg van het sociaal plan te geschieden aan de hand van de zogenaamde cao-norm (HR 26 mei 2000, LJN AA5961). Vaststaat dat de door X c.s. gestelde afspraak dat het sociaal plan ook voor de achterblijvers zou gelden, niet met zoveel woorden in het sociaal plan is opgenomen. De tekst van artikel 1.2 van het sociaal plan is ondubbelzinnig. Hierin staat dat het sociaal plan uitsluitend van toepassing is op het personeel dat op datum van inwerkingtreding van het sociaal plan voor onbepaalde tijd in dienst is van Ossfloor en dat tengevolge van de reorganisatie boventallig is verklaard. Evident is dat de zogenoemde achterblijvers hier niet onder vallen. Het betoog van X c.s. dat daarnaast nog een afspraak is gemaakt, welke niet is verwoord in het sociaal plan, impliceert dat X c.s. zich beroept op de

voor derden niet kenbare bedoeling van partijen. Aan die bedoeling komt geen betekenis toe. Daar komt bij dat FNV een professionele partij is op het gebied van onderhandelingen over en formuleringen van sociale plannen en dat FNV werd bijgestaan door juristen. Indien de gestelde afspraak op 20 mei 2010 is gemaakt, had het in de rede gelegen dat deze afspraak met de overige gemaakte afspraken in het sociaal plan was vastgelegd.

Aan het argument dat de looptijd van het sociaal plan verlengd is tot 31 december 2015 komt geen doorslaggevende betekenis toe. De achterliggende gedachte van Ossfloor bij de verlenging was dat binnen de Condor Groep reeds was gesproken over een mogelijke verplaatsing op de lange termijn van de printafdeling naar Hasselt. Het was voor Ossfloor niet ongunstig als dit sociaal plan als uitgangspunt zou dienen bij een eventuele verplaatsing van de printafdeling naar Hasselt, nu de vergoeding was vastgesteld op de kantonrechtersformule met een C-factor van 0,5 in plaats van 1. Hoewel deze door Condor gegeven uitleg onbevredigend is, biedt deze uitleg evenwel onvoldoende grondslag voor de conclusie dat de achterblijvers mede geacht worden onder de werkingssfeer van het sociaal plan te vallen. Behalve van twee werknemers die bij de reorganisatie in 2010 boventallig zijn verklaard, worden de vorderingen van de werknemers en FNV afgewezen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: